

מסכת כלים

פרק יא

א. כלי מתכות, פשוטיהן ומקבליהן טמאין. נשברו, טהרו. חזר ועשה מהן כלי, חזרו לטמאתן הישנה. רבן שמעון בן גמליאל אומר, לא לכל טמאה, אלא לטמאת הנפש:

ב. כל כלי מתכות שיש לו שם בפני עצמו, טמא, חוץ מן הדלת, ומן הנגר, ומן המנעול, והפותה שתחת הציר, והציר, והקורה, והצנור, שנעשו לקרקע:

ג. העושה כלים מן העשת, ומן התררה, ומן הסוכב של גלגל, ומן הטסין, ומן הצפויין, מכני כלים, ומאגני כלים, מאזני כלים, מן השחולת, ומן הגרודות, טהורין. רבי יוחנן בן נורי אומר, אף מן הקצוצות. משברי כלים, מן הגרוטים, ומן המסמרות, שידוע שנעשו מכלי, טמאין. מן המסמרות, בית שמאי מטמאין, ובית הלל מטהרין:

ד. בְּרִזָּל טָמֵא שֶׁבָּלְלוּ עִם בְּרִזָּל טָהוֹר, אִם רַב מִן הַטָּמֵא, טָמֵא.
וְאִם רַב מִן הַטָּהוֹר, טָהוֹר. מִתְּצָה לְמִתְּצָה, טָמֵא. וְכֵן מִן הַחֲלָמָא וּמִן
הַגְּלָלִים. קְלוּסְטָרָא, טָמְאָה. וּמִצָּפָה, טָהוֹרָה. הַפִּין, וְהַפּוּרְנָה,
טָמְאִין. וְהַקְלוּסְטָרָא, רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אָמַר, שׁוּמְטָה מִפֶּתַח זֶה וְתוֹלָה
בְּחִבְרוֹ בְּשַׁבָּת. רַבִּי טַרְפוֹן אָמַר, הֲרִי הִיא לוֹ כָּכָל הַכָּלִים,
וּמִטְּלָטְלַת בְּחִצָּר:

ה. עֶקֶרֶב נֶשֶׁל פְּרָמָבִּיא, טָמְאָה. וְלִחְזִים, טָהוֹרִים. רַבִּי אֶלִיעֶזֶר
מְטַמֵּא בְּלִחְזִים. וְחֻכָּמִים אֹמְרִים, אֵין טָמֵא אֶלָּא עֶקֶרֶב. וּבִשְׁעַת
חֲבוּרָן, הַכֹּל טָמֵא:

ו. פִּיקָה נֶשֶׁל מִתְּכָת, רַבִּי עֲקִיבָא מְטַמֵּא, וְחֻכָּמִים מְטַהְרִין. וּמִצָּפָה,
טָהוֹרָה. הַכּוּשׁ, וְהָאִימָה, וְהַמָּקֵל, וְסַמְפוּנְיָה, וְחֲלִיל נֶשֶׁל מִתְּכָת,
טָמְאִין. וּמִצָּפִין, טָהוֹרִים. סַמְפוּנְיָה, אִם יֵשׁ בָּהּ בֵּית קַבּוּל כְּנָפִים,
כֵּין כֶּךָ וּכֵין כֶּךָ טָמְאָה:

ז. קָרוֹן עֲגָלָה, טָמְאָה. וּפְשוּטָה, טָהוֹרָה. אִם הָיְתָה מְצַפִּית נֶשֶׁלָה נֶשֶׁל
מִתְּכָת, טָמְאָה. הַקֵּב נֶשֶׁלָה, רַבִּי טַרְפוֹן מְטַמֵּא, וְחֻכָּמִים מְטַהְרִין.
וּבִשְׁעַת חֲבוּרָן, הַכֹּל טָמֵא. כִּיּוּצָא בּוֹ, קָנִי מְנוּרָה, טָהוֹרִין. הַפֶּרֶח
וְהַבָּסִיס, טָמְאִים. וּבִשְׁעַת חֲבוּרָן, הַכֹּל טָמֵא:

ח. קסדא, טמאה. ולתנים, טהורים. אם יש ביהן בית קבול מים, טמאים. כל כלי המלחמה, טמאים. הפידון, הניקון, והמגפון, והשריון, טמאין. כל תכשיטי נשים, טמאים. עיר של זהב, קטליות, נזמים וטבעות, וטבעת, בין שיש לה חותם ובין שאין לה חותם, נזמי האף. קטלה שחליות שלה של מתכות בחוט של פשתן או של צמר, נפסק החוט, החליות טמאות, שכל אחת ואחת כלי בפני עצמה. חוט של מתכות, וחליות של אבנים טובות ומרגליות, ושל זכוכית, נשתפרו החליות, החוט בפני עצמו קים, טמא. שגרי קטלא, כמלא צואר קטנה. רבי אליעזר אומר, אפלו טבעת אחת, טמאה, שכן תולין בצואר:

ט. נזם שהוא עשוי כקדרה מלמטון וכעדשה מלמעלן, ונפרק, כקדרה טמא משום כלי בית קבול, וכעדשה טמא בפני עצמו. צנורא, טהורה. העשוי כמין אשכול, ונפרק, טהור: